

munalbestyrelsens, saa har jeg virkelig ikke kunnet overbevise mig om, at de Grunde, som den høitærede Justitsminister har anført derimod, ere fyldestgjørende. Der er desuden ogsaa den Mærkelighed derved, at en æret Rigsdagsmand fra Svendborg (Jessen), som ogsaa var imod denne Forandring, er imod den af den Hovedgrund, at Bygningscommissionen var en Communalbestyrelsen underordnet Autoritet, er kun Communalbestyrelsens Medhjælp, og Justitsministeren er imod den, fordi Bygningscommissionen er en selvstændig Autoritet, der ikke i mindste Maade staaer under Communalbestyrelsen, altsaa disse to Talere betragte Bygningscommissionen fra to aldeles modsatte Synspunkter; den Eine siger, at Bygningscommissionen er en Communalbestyrelsen underordnet Autoritet, og den Anden siger, at Bygningscommissionen er en selvstændig Autoritet, men begge To komme de dog hjer paa sin Vis til det Resultat, at de ikke ville have Udvælgets Forslag. Hvorvidt der er Sammenhæng i disse to forskellige Begrundelser, er jeg ikke istand til at indsee. Jeg mener, at Communalbestyrelsen bestaaer af nogle af Bygningscommissionens Medlemmer, men i de fleste Kjøbstæder, vi have, er Communalbestyrelsen saa talrig, at naar den er samlet, er der i den et Fleertal, som ikke kan høre til Bygningscommissionen, og som altsaa meget vel i Forening med Bygningscommissionens Medlemmer, som ogsaa udgjøre en Deel af Communalbestyrelsen, kunne overveie Sagen paany og altsaa kunne approbere eller nægte den; der er en Majoritet i Forsamlingen, som ikke har været med at træffe den første Bestemmelse. Naar den høitærede Justitsminister har anført, at Communalbestyrelsens Virksomhed er en oekonomisk, saa er der flere Steder her i Loven, hvor Communalbestyrelsen er givet Indflydelse paa Bestemmelserne med Hensyn til Bygningen, saa at Loven jo slet ikke betager Communalbestyrelsen Medvirking ved Bygningsbestemmelser, saaledes at der ved Udvæl-

gets Forslag kun blev optaget et Punkt mere, paa hvis Afgjorelse Communalbestyrelsen gives Indflydelse. Naar den ærede Minister har anført, at en saadan overordnet Kjendelse i Reglen maatte gaae ud fra mere Sagkyndige, saa savner jeg virkelig her Sagkyndigheden hos Amtmanden, thi jeg gad dog vide, om Amtmanden kan siges at være mere sagkyndig i de Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, end Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne vilde være det; jeg vil endog saa paastaae, at Amtmanden i de fleste Tilfælde slet ikke er sagkyndig i det, hvorom der her er Spørgsmaal. Skal han afgjøre det efter Bygningscommissionens Indstilling, saa maa han i alle Tilfælde sige: Ja, jeg approberer det, saa at det vilde være en Formsag, som Ingenting betyder, — og skal han indhente Erklæringer fra Communalbestyrelsen, saa faaer denne netop derved en Virksomhed, som ikke er communal-oekonomisk; enten man lader den give Approbation, eller man siger: Den skal give en Erklæring over, hvorvidt den approberer, det forekommer mig at være det Selvsamme. Altsaa, vil man have en Erklæring fra den til Amtet, saa er det jo ikke Andet, end at Amtet jo ogsaa maa følge den, og altsaa faaer Betænkningen fra Communalbestyrelsen den samme Betydning, som om den selv kunde give Approbationen. Jeg kan derfor ikke indsee, at der er nogen Betænknelighed ved at vedtage den foreslaaede Forandring. Vilde man derimod paa de forskellige Steder lade enhver Approbation bortfalde og overdrage til Bygningscommissionen at afgjøre det, skal jeg meget gjerne være villig til at gaae ind derpaa, jeg troer slet ikke, at der vopes Noget derved; men her er der, som det ogsaa blev bemærket af en æret foregaaende Taler (Kratberg) gjort et lille Skridt fremad til en større communal Selvstændighed indenfor Communens egne Grændser, og jeg seer ikke, hvorfor den ærede Minister saaledes vil modsætte sig, at man gjør dette lille Skridt.